

Amb que la tornareu salada? Mc 9:49-50

BEC

38Joan li digué: “Mestre, n’hem vist un que no és dels nostres que expulsava dimonis en nom teu i hem intentat d’impedir-ho, perquè no ve amb nosaltres.”

39Jesús els digué: “No li ho impediu; perquè no hi ha ningú que faci un miracle en nom meu i tot seguit pugui parlar malament de mi.

40Qui no està contra nosaltres, està a favor nostre.

41Qui us doni a beure un got d’aigua pel fet de ser del Crist, us asseguro que no es quedarà sense la seva recompensa.

42I si algú esgarriava un d’aquests petits que tenen fe, més li valdria que li lliguessin al coll una roda de molí de les que mouen els ases i el llencessin al mar.

43Si la teva mà t’ha de fer caure, talla-te-la; més et val entrar manc a la vida que, conservant les dues mans, anar a parar a l’infern, al foc inextingible,

44[on el seu corc no mor i el foc mai no s’apaga.]

45Si el teu peu t’ha de fer caure, talla-te’l; més et val entrar a la vida coix que, conservant els dos peus, ser llençat a l’infern,

46[on el seu corc no mor i el foc mai no s’apaga.]

47Si el teu ull t’ha de fer caure, treu-te’l; més et val entrar en el Regne de Déu borni que, conservant els dos ulls, ser llençat a l’infern,

48on el seu corc no mor i el foc mai no s’apaga.

49Perquè tothom serà salat amb foc.

50La sal és bona, però si la sal es torna dessaborida, amb què li donareu salabor? Tingueu sal dintre vostre, i viviu en pau els uns amb els altres.

Introducció

9:38 ss. El text d’avui està al final d’una secció a on trobem una sèrie de dites de saviesa que venen una darrera l’altre, com per memoritzar i sense una claredat en la seva intenció narrativa. Comença amb el conflicte dels deixebles amb d’un que anava per lliure i Jesús els diu que si no va en contra d’ells, es que va amb ells.

Després parla de no fer caure als petits, no cedir a la temptació amb un advertiment final a l’infern on hi ha el foc que no s’acaba. Acaba amb els nostres 2 versets que parlen de la sal i com aquesta figura de la sal es una manera d’alludir al caràcter distintiu del cristià

Què ens vol dir l’evangeli quan ens diu que hem de tenir? Arrancarem amb el que ens diu Marc en aquests versets.

Lectura.

Marc ens convida a tenir sal i Mateu a ser sal: Mateu 5:13 una cita molt semblant *“Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal perd el gust, amb què la tornaran salada? Ja no és bona per a res, sinó per a llençar-la fora i que la gent la trepitgi.”*

3 afirmacions que enforteixen **el caràcter distintiu del cristià/** deixeble: Som temperats pel foc, expressió de la gràcia i constructors de pau.

La primera afirmació que enforteix el caràcter distintiu del deixeble es que som temperats per la prova.

49Perquè tothom serà salat amb foc. (...el foc de la prova)

la interpretació més plausible es que ens està dient que tothom té de passar per les proves, que actuaran, sent aquesta una experiència positiva que preserva i purifica com feia la sal en els aliments. El foc de la prova destrueix les impureses i perfecciona.

La menció a la sal i al foc, també ens evoca la figura dels sacrificis jueus a l'altar, que havien de ser salats

Exode 43:23-24 23 Quan acabis l'expiació, presenta un vedell i un moltó, tots dos sense cap defecte, 24 i ofereix-los al Senyor. Els sacerdots els tiraran sal al damunt i els oferiran en holocaust al Senyor.

levític 2:13 »A totes les ofrenes de farina, posa-hi sal; no deixis mai que falti la sal en cap ofrena: és símbol de l'aliança que el teu Déu ha fet amb tu. Presenta sal amb totes les teves ofrenes.

Amb la sal a les ofrenes sacrificials i el foc de l'altar es fa possible que el perdó arribi a les persones.

Pau animarà a presentar-nos com ofrenes vives. Romans 12:1-2

1 Germans, per la misericòrdia que Déu ens té, us exhorto a oferir-vos vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable a Déu: aquest ha de ser el vostre culte veritable. 2 No us emmotlleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a ell i perfecte.

El foc que sala, no es per fer-nos mal, mes aviat al contrari. Parla d'obrir-nos a l'obra de Déu en nosaltres al perfeccionament que podem anar polint en els dies de la nostra vida cristiana i en tota circumstància, també en la prova..

Com l'orfebre que vol fabricar una joia de plata, la col·loca en el foc per treure-li les impureses, així Déu permet les proves a les nostres vides per polir el caràcter i assemblar-nos més a Crist.

La segona afirmació que enforteix el caràcter distintiu del deixeble es que som expressió de la gràcia.

El verset 50 diu 3 coses sobre la sal: És bona, és insubstituïble i ens convé.

50La sal és bona, però si la sal es torna dessaborida, amb què li donareu salabor? Tingueu sal dintre vostre, i viviu en pau els uns amb els altres.

Es bona: La sal es el condiment més antic que es coneix. Preserva els aliments, un basic de la medecina, requerit pels sacrificis, Eliseu va sanejar les aigües de Jericó. La sal es recol·lectava del mar i de les muntanyes es creació de Déu. No caduca. Tan valuosa que es tractava com a diners i amb ella es segellaven pactes “pacte de sal” .¹

La pregunta: amb que la tornareu salada? Ens diu que la sal es insubstituïble.

La sal es pot dissoldre completament en aigua.

La sal es pot humitejar i afegir un gust a fongs.

La sal es pot contaminar amb olors o substancies.

Però la sal mai, mai pot perdre el gust salat.

Si alguna cosa no te gust salat es que no hi ha sal. La vida cristiana, l'església, qui segueix a Jesús té de donar testimoni del que Crist representa allà a on hi és, ningú altre ho farà per ell.

Ens convé, “tingueu sal dintre vostre”

Mateu dirà som la sal de la terra (i la següent comparació serà la llum del mon)

La sal que tenim dins nostre ens fa ser sal, unint les idees de Marc i Mateu.

La sal, es allò que contribueix essencialment al caràcter distintiu del cristià/deixeble. Una figura que parla poderosament de la transformació de Déu en nosaltres i de la nostra missió.

Els comentaristes no es posen d'acord: la Paraula de Déu, el testimoni cristià, el caràcter purificat , la gracia...

¹ La sal es un conservant universal. Afegir sal als aliments els conserva: salaons, embotits, dessecació. Per tot el mon hi havia les rutes de la sal (des de les mines fins a les ciutats més importants).

La sal era una moneda de canvi. Es pagaven serveis amb sal. Una part de la paga d'alguns soldats romans es pagava amb sal. Etimològicament la paraula salarium /salari està relacionat amb l'ús de la sal. A l'antiga Grècia era comú comprar esclaus pagant amb sal.

Segurament es més d'una sola cosa: la saviesa de Déu, el missatge/ la lògica el logos del evangeli.

Quan Jesús ens parla del començament i la confirmació del Regne (Lluc 4 a Natzaret): amb cecs que veuen, coixos que caminen, captius alliberats... també inclou **“la proclamació de l'any de gràcia del Senyor” (any jubilar/temps de salvació)**. Aquest es el nou sentit de la vida, el nou pacte, la nova era la de la gràcia, el temps de rescat, de redempció... Aquesta es la sal que hem de posar dins nostre, la sal de la gràcia de Déu ens fa ser sal. Es bona, l'única manera que no Sali serà despreciant.la, si l'aculls et transforma i t'empenyi a donar de gràcia.

La tercera afirmació que enforteix el caràcter distintiu del deixebles es que som constructors de pau.

Convé posar sal en la convivència comunitària

Està associada a la pau. Esforceu-vos, construïu la pau!! La pau com a benestar integral.

Colosenses 4:6 Tingueu sempre converses agradables, i amaniu-les amb una mica de sal; sapigueu com heu de respondre a cadascú.

Posar sal es nota en les coses que diem, en quines coses aportem. A on posem l'accent de les nostres converses: Fem estelles de l'arbre caigut? O cobrim la falta?

De l'abundància del cor parla la boca. No contamina el que entra per la boca si no el que surt del cor! El missatge de la gràcia, fa en nosaltres una nova humanitat i ens uneix en Crist. Es una nova manera d'estar en el mon. Es viure amb les regles del Regne de Déu i construir la pau.

...els quee hem ressuscitat amb Crist, practiquem la resurrecció i una manera preciosa es construint pau...

Mt 5:9Feliços els qui s'esforcen per la pau, perquè seran anomenats fills de Déu.

Conclusió

El caràcter distintiu del cristià descansa profundament en

l'afirmació que la prova no ens consumeix, ens purifica,

l'afirmació de la nostra essència: la gràcia que ens transforma i que proclamem i en

l'afirmació de la pau que construïm vivint en el regnat de Déu.